

MISSIO SAVO

17.9.2005

Osman koulu

Raamattutunti

Väinö Hotti

MISSÄ VIETÄT IÄISYYTESI?

Jumalan kutsumus ja näky?

1. Kutsu Jumalan valtakuntaan ja pelastukseen

"Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan" (1 Moos.12:1).

"Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle" (Matt.4:17).

"Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois" (Apt.3:19).

"Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus" (Apt.17:30).

Etsikonaika

Pelastaakseen ihmisen Jumala antaa hänelle erikoisia etsikon aikoja. Silloin, ja vain silloin, syntinen voi pelastua. *"Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta" (Jes.55:6-7).*

Etsikon aikana jumalatonta kehoitetaan parannukseen. Parannus on nimenomaan "Herran tykö palaamista". Samalla vakuutetaan, että Jumalalla on paljon anteeksiantamusta: *"Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon" (Matt.11:28). "Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos" (Joh.6:37).*

Montako etsikkoaikaa?

Jumalan kutsu on persoonallinen. Etsikkoajan kutsu on niin voimakas, että se laittaa syntisen ajattelemaan, mikä on hänen sielunsa tila. Tästä huolimatta, etsikkoaika voi mennä ohi aivan kuin huomaamatta. *"Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka*

sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet etsikkoaikaasi tuntenut"
(Luuk.19:41-44).

Jobin kirjassa on kohta, joka antaa ymmärtää, että etsikonaikoja on kaksi tai kolme: *"Katso, kaiken tämän tekee Jumala kahdesti ja kolmastikin ihmiselle, palauttaakseen hänen sielunsa haudasta ja antaakseen elämän valkeuden hänelle loistaa"* (Job.33:29-30).

Avoim syli

Isä kutsuu tuhlaajapoikia luokseen voidakseen sulkea hänet syliinsä. *"Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi"* (Luuk.15:20). Kuinka ihminen voi vastustaa tällaista rakkaudenkutsua? Suurin synti on synti rakkautta vastaan.

Ihmisellä on vastuu

Sen jälkeen, kun Jeesus kuoli ristillä, kukaan ei syntinsä tähden joudu kadotukseen. Epäusko kadottaa. *"Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen"* (Joh.3:18). Jumala ei pelasta ketään väkisin, mutta kaikille hän on pelastuksen valmistanut. *"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä"* (Joh.3:16).

Tartu kiinni!

Etsikonaikana pelastuksen köysi on taivaasta heitetty synnin mereen hukumassa olevalla. Kehotus kuuluu: *"Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu"* (1 Tim.6:12).

Kun ihminen tarttuu pelastuksen köyteen, hän kokee pelastumisen. Hänet vedetään "kuiville". *"Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan"* (Ps.40:2-4).

2. Kutsu työhön

Jokaisella tehtävä

"ja kosketti sillä minun suutani sanoen: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu". Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut" (Jes.6:7-8). - Pelastuminen ja työkuutsu voi tapahtua samanaikaisesti. Jokaisella on omat leiviskänsä ja armolahjansa. Missio Savossa korostetaan, että jokaisella uskovalla on paikka seurakunnassa (työpaikka). Joutilaisuus on kirous. Oma kokemus: Tule sinäkin minun viinitarhaani työtä tekemään.

"Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan tyomiehiä viinitarhaansa. Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, lähetti hän heidät viinitarhaansa. Ja hän lähti ulos kolmannen hetken vaiheilla ja näki

toisia seisomassa torilla joutilaina; ja hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä kohtuus on, sen minä annan teille' (Matt.20:1-4).

Seurakunnan kutsu

Seurakunnan tehtävänä on työllistää kaikki uskovat. Aikamme ongelma. Seurakunta ei tarvitse uskovia. Seurakunnan hommiin tulee väärät henkilöt. Uskovat eivät pääse työhön, mihin heidän armolahjansa viittaavat ja edellyttävät. Vielä pahempi, jos uskovat kokonaan syrjäytetään ja paikat täytetään epäuskoisilla.

3. Kutsu pyhitykseen

Pelastuskutsu ja pyhityskutsu liittyvät läheisesti yhteen: *"Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman"* (Room.6:1-4).

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa" (Hebr.12:14).

"Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä, juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen" (Kol.2:6-7).

4. Kutsu taisteluun

Uskoontulo merkitsee taistelukentälle joutumista. Ihminen on vaihtanut leiriä. Hän on siirtynyt Saatanan joukoista Herran sotilaaksi. Taistelu on kova ja verinen. Siinä koetaan voittoja ja tappioita. Oleellista on, että meillä on Herran sota-aseet ja että me "sodimme Herrassa". "Sodassa täytyy täällä, ain` olla Hengessä, vaan se on voiton päällä, ken sotii Herrassa."

Meille on luvattu voitto tässä taistelussa. *"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!"* (2 Kor.2:14).

"Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut" (Room.8:37). -Eng. Kuningas Jaakon käännös: "enemmän kuin voittajia".

"Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa ylenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä" (Ef.6:10-11).

"Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulimpa sitten teidän tykönnö ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta, vastustajia missään kohden"

säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta. Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä, teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun taistelevan" (Fil.1:27-30).

"Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun" (1 Tim.1:18).

"Kun minulla, rakkaat ystävät, on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, olen tuntenut velvoitusta kirjoittaa ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on annettu pyhille" (J uud.3; Saarnivaaran käänn.).

5. Kutsu kilvoitukseen

Individualistinen aika

Aikamme korostaa yksilöllisyyttä (individualismi). Uskonasiassa trendi on päinvastainen: kollektiivinen pelastuminen. Joukon mukana tullaan autuaaksi. Tämä tietysti pitää tietyssä merkityksessä paikkansa ekklesiasta. Raamattu opettaa yksilöllistä vastuuta ja pelastumista. Henkilökohtainen kilvoitus on välttämätön.

Ihminen haluaa pelastua, mutta...

Ihminen haluaa pelastua ja päästä taivaaseen, mutta hän ei tahdo alistua Jumalan pelastustiehen. Hunajanpisara: *"Jos luonnon olisi pitänyt suunnitella pelastuksen tie, olisi se mieluummin antanut sen pyhiin ja enkelien käsiin heidän kaupiteltavakseen kuin Kristuksen käsiin, joka antaa ilmaiseksi ja jota luonto siksi epäilee. Luonto haluaisi viitoittaa tien, jolla teot vanhurskauttaisivat, siksi se kauhistuu Kristuksen ansiota itselleen mitä tuhoisimpana. Luonto haluaisi pelastuakseen tehdä mitä tahansa mieluummin kuin mennä Kristuksen luo, liittyä Kristukseen ja olla hänelle velassa kaikesta. Kristus ei vaadi mitään, mutta sielu tahtoisi tyrkyttää Kristukselle ainakin jotain omaansa."*

Piileskelyä

Kun ihminen on rikkonut Jumalaa vastaan, tästä luonnollinen reaktio on piileskely ja Jumalan karttaminen. *"Ja he kuulivat, kuinka Herra Jumala käyskenteli paratiisissa illan viileydessä. Ja mies vaimoineen lymysi Herran Jumalan kasvojen edestä paratiisin puiden sekaan"* (1 Moss.3:8).

Paavo Ruotsalainen: *"Jos teidän sydämestänne sattuu nousemaan hyviä ajatuksia, niin silloin teillä on uskallus Vapahtajan puoleen, mutta jos sieltä nousevat pahat ajatukset, niin kuin sydän on kaiken pahuuden pesä, niin tässä tilassa te piilottelette itseänne Herran edessä niin kuin Aatami paratiisissa. Tässä tilassa te mieluummin etsitte apua ihmisiltä kuin Jumalalta."* -Vvk.311:5.

Kristuksen sisällinen tunteminen

Tässä olemme tekemisissä aivan keskeisen, kristinuskon ytimen kanssa. Meidän on syytä muistuttaa, että myös uskovalla on täsmälleen sama ongelma: vakavasti sairas pakenee lääkäriä. Tässä on kilvoituksen ydin: sairas ja lääkäri pitäisi saada kohtaamaan toisensa. Yksinkertainen evankeliumin kutsu: "Tulkaa minun tyköni." Yksinkertainen, mutta ylen määrin työläs harjoitus: syntisenä Jeesuksen tykö meneminen. Uskovan liha ei koskaan lähde tähän harjoitukseen mukaan. Oletko huomannut ja tiedostanut itsessäsi tämän karmean Jumalavastaisuuden?

Tässä on kysymys totisesta sodasta: *"Voi, kuinka luontomme riehuu, kiivailee ja raivoaa sitä vastaan, että kaikki on lahjaa, ettei se voi ansaita mitään omilla teoillaan, kyyneleillään eikä velvollisuuksiensa täyttämällä, että kaikki omat teot ovat kelpaamattomia ja arvottomia taivaassa."*

"Kun sielu velvollisuuksiaan täyttäessään ja kaikissa ahdistuksissaan voi sanoa: 'Kristus, yksin Kristus, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi, lunastukseksi, 1 Kor.1:30, eivät minun nöyrytykseni, eivät tekoni eivätkä armonkokemukseni jne.', silloin on sielu päässyt sinne, missä aallot eivät sitä tavoita."

Tästä kuitenkin riippuu kaikki. Ilman sitä koko kristillisyytemme on farisealaista omavanhurskautta. *"Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut minun kansani"* (Jes.63:3). Siksi kehoitus kuuluu: *"Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki"* (Jes.45:22).

Jumala on rakkaus

Tämä on Raamatun kiistämätön ilmoitus ja keskeinen totuus, mutta syntisen on perin työlästä uskoa tätä totuutta omalle kohdalleen siten, että hän syntisenä kiiruhtaisi Vapahtajan helmaan. *"Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä"* (1 Joh.4:16). Me tarvitsemme paljon kehoituksia, jotta rohkaistuisimme syntisenä menemään Kristuksen tykö - tämän harjoituksen puutteessa kristillisyytemme väijäämättä kuihtuu ja kuolee.

Mielestäni yksi parhaita "kehottajia" on Kallis hunajanpisara: *"Suurinkaan syntinen ei ole milloinkaan ollut suurempi Kristuksen armoa. Älä ole epätoivoinen. Toivo vain. Kun pilvet ovat synkimmät, luo silloinkin katseesi Kristukseen, Isän armon ja rakkauden ikuiseen patsaaseen, joka on pystytetty taivaaseen, jotta kaikki syntiset siihen alati katsoisivat."* -Jos haluat testata hengellisyytesi ja kristillisyytesi painavuutta, lue usein Hunajanpisaroita.

Pääasia

Mikä on uskonharjoituksessa tärkein, ykkösasia ja suuri pääasia? Se on KRISTUKSEN KATSELEMINEN. *"Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!"* (Joh.1:29). *"silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen"* (Hebr.12:2). *"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta"* (Joh.1:14).

Oman poveen katsominen on turmiollista. Se synnyttää omaa vanhurskautta, ylpeyttä, masennusta - jopa epätoivoa. Oman poven katsomisessa ihmiset valitettavasti kuitenkin pääasiallisesti kuluttavat armonaikansa. Minullekin tämä näkökulma on sangen tuttu - valitettavan tuttu. Meillä on tässä yhteinen, verinen taistelu. Vain Jumalan Poikaa katsomalla voidaan kulkea kaitaa tietä. Tämä on Raamatun ilmoittama varma, turvallinen ja yksinkertainen autuudentie! **KATSO, JUMALAN KARITSA.** *"Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä"* (Joh.3:14-15).

Miten Mooses ylensi käärmeen erämaassa? *"Ja kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: 'Minkätähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän huonoon ruokaan.'" Silloin Herra lähetti kansan sekaan*

myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa Israelista kuoli. Niin kansa tuli Mooseksen luo, ja he sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaa käärmeet meidän kimpustamme." Ja Mooses rukoili kansan puolesta. Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Tee itsellesi käärme ja pane se tangon päähän, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon". Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, niin hän jäi eloon" (4 Moos.29:5-9).

Oli kysymys elämästä ja kuolemasta. Jumala antoi neuvon, jota Mooses noudatti. Pelastus oli hullutus: käärmeeseen katsominen. Järjen vastainen. Yksinkertainen. Ihmisellä oli osuus - tosin vähäinen: katsominen.

- "Mihin muuanne katsonetkin, joudut kadotetuksi. Jumala on katsova vain Kristukseen, etkä sinäkään saa katsoa mihinkään muuhun. Kristus on ylennetty kuin vaskikäärme erämaassa, jotta syntiset maailman ääristä saakka, kaukaisimmatkin, voivat nähdä hänet ja katsoa häneen, Joh.3:14,15. Vähäisinkin, mitä hänestä näet, on pelastava sinut, vähäisinkin kosketus häneen on parantava sinut." -Millaiset ongelmasi lienevätkin, ne selviävät parhaiten Jumalan Karitsaa katselemalla! Surkeaa on kaivata mitään muuta kuin häntä. "Jumala soimaa syntiäsi ja syyllisyyttäsi saadakseen sinut katsomaan Kristukseen, vaskikäärmeeseen."

"Tule ja pyydä Isältä, että saisit katsella Kristusta, ja sinä olet varmasti menestyvä. Et voi esittää hänelle pyyntöä, joka olisi hänelle otollisempi. Hän antoi hänet omasta helmastaan juuri sitä varten, että hän olisi kaikkien syntisten silmien nähtävänä, ikään kuin Isän rakkauden iankaikkisena muistomerkinä."

Oikea, Jumalan mielen mukainen murhe: *"Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman" (2 Kor.7:10).*